

РЕШЕНИЕ

№ 364

гр.Перник, 09.04.2014 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в публично съдебно заседание проведено на трети април две хиляди и четиринадесета година, в състав:

СЪДИЯ: Емилия Иванова

при секретаря А.М.***, като разгледа докладваното от съдията административно дело № 179/2014 г. по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по чл. 145 и следващите от Административно процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 107, ал. 2 от Закона за автомобилните превози (ЗАвТП).

Образувано е по жалба на **С.П.В.,*****, срещу заповед № РД-14-332/20.02.2014 г. на и.д. Директор РД „АА“ гр.Перник.

При оспорването се твърди, че заповедта е неправилна, необоснована и незаконосъобразна, постановена в нарушение на процесуалните правила. Искане се да бъде отменена. Не е изяснено какъв превоз осъществява санкционираното лице и дали той попада в хипотезите за налагане на принудителна административна мярка по реда на ЗАвТП. Жалбата се поддържа в съдебно заседание от С.В.*** – лично и от адв.М.***.

Ответникът по жалбата – и.д. Директор РД „АА“ гр.Перник, редовно призован, се представлява от ю.к. Я.***, която оспорва жалбата и намира, че са налице законовите предпоставки за налагане на принудителна административна мярка. В тази връзка поддържа искане да бъде потвърдена издадената заповед, като правилна и законосъобразна.

Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд – Перник, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На 20.02.2014 г. от служители на РД „АА“ гр.Перник, е извършвана проверка за спазване разпоредбите на ЗАвТП, Закона за движение по пътищата/ЗДвП/ и издадените въз основа на тях подзаконовни нормативни актове съвместно с пътна и икономическа полиция при ОД на МВР гр.Перник. В хода на проверката е установено, че жалбоподателят осъществява обществен превоз на пътници по маршрут Перник - София, със собствения си лек автомобил „***“, с рег.№ РК *** АТ. Тези констатации са отразени в акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ №182792/20.02.2014 г. Пред административния орган обяснения са дали и лицата, които при извършване на проверката са пътували в автомобила.

Въз основа на горното е издадена Заповед №РД-14-332/20.02.2014 г. на и.д. Директор на РД“АА“ гр. Перник, с която е спряно от движение за срок от шест месеца МПС предмет на нарушението, чрез сваляне и отнемане на табелата с регистрационния номер. Отнето е и

свидетелство за регистрация № 003251008 на лек автомобил „***“, с рег.№РК *** АТ, собственост на С.П.В.***.

Видно от направеното отбелязване върху оспорената заповед същата е връчена на 20.02.2014 г. на лицето. В законовия срок е подадена жалба вх.№ 662 от 10.03.2014 г. Жалбата е подадена по пощата и носи пощенско клеймо от 04.03.2014 г.

Сроковете за упражняване на правото на жалба са уредени с разпоредбите на чл. 149 от АПК. Според ал.1 на този законов текст административните актове се обжалват в 14 дневен срок от съобщаването им. В конкретния случай този срок е спазен. Обжалването е инициатирано от лице, имащо правен интерес да обжалва, поради което и жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно разпоредбата на чл. 146 от АПК, проверката на законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт обхваща установяване компетентността на издалия го орган, спазена ли е изискваната от закона форма, спазени ли са материалните и процесуалните разпоредби при издаването му, както и дали е съобразен с целта на закона. Съдът е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на ИАА, като не се ограничава само с основанията, посочени от оспорващия.

За да бъде законосъобразен на първо място административният акт трябва да бъде издаден от компетентен орган. Обжалваната заповед е издадена от и.д.Директор на РД "АА" гр.Перник, упълномощен със Заповед № РД-01-608/05.12.2013 год. на Изпълнителния директор на Агенция "Автомобилна администрация" (приложена по делото), което обуславя компетентността му по смисъла на чл. 107, ал. 1 от ЗАвТП.

Спазена е и формата на издаване - писмена.

При извършената проверка на акта, решаващият състав констатира, че административният орган не е допуснал нарушения на административно производствените правила и е приложил правилно материалния закон, поради което не са налице основания за отмяна на наложената ПАМ.

Доказателствата по административната преписка сочат, че на 20.02.2014 г. е била организирана и проведена съвместна проверка по нерегламентирани превози на пътници с леки таксиметрови автомобили и автобуси с участието на служители на териториалните поделения на МВР и А "Автомобилна администрация". Автомобила е спрял за проверка от служителите на КАТ, които разполагат с правомощия да осъществяват контрол по ЗДвП В хода на проверката е установено, че се касае за осъществяването на дейност от С.В.*** в нарушение на правилата по ЗАвТП и правилно му е съставен АУАН.

В заповедта е описана фактическата обстановка, така както е посочена в АУАН №182792/20.02.2014 г. За да стигне до крайния извод за приложимост на принудителната административна мярка за осъществяване на обществен превоз на пътници, административният орган се е позовал на обясненията на лицата, които са били в превозното средство. От тях се установява, че те са пътували с автомобила до София. Като шофьорът ги е взел от спирки по маршрута/вж.показанията на В. Б.*** и А. С.***/.Посочено е, че двама от пътниците са заплатили съответно три лева и „цената на билета“. Ето защо съдът намира за неоснователни твърденията в жалбата, че лицата не са заплащали извършения превоз. Приложените обяснения навеждат и на друг извод, че превоза е осъществяван нееднократно/вж. обясненията взети от жалбоподателя пред административния орган-„пътуваме заедно за работа“/.

Дефиницията за “обществен превоз” е дадена в § 1 от ДР на ЗАвтП и според нея това е превоз, който се извършва с моторно превозно средство срещу заплащане. Безспорно по делото се установи, че при спирането на автомобила в него са се возили трима пътници, самоличността на които е установена и от обясненията им е видно, че те са заплащали по 3 лв. за осъществявания транспорт. Ето защо решаващият състав приема, че жалбоподателят е осъществявал превоз на пътници без да отговаря на законовите условия за осъществяване на такава дейност.

Видно от представената административна преписка по издаването на оспорената заповед за налагане на ПАМ по реда на чл.107, ал.1 от ЗАвт.П, административният акт е издаден след изясняване на всички относими факти и обстоятелства по случая, в съответната писмена форма, с излагане на мотиви за осъществяване на нерегламентиран превоз. ПАМ е наложена и в съответствие с целта на закона – за предотвратяване на извършеното нарушение.

Не на последно място следва да се отбележи, че контролните органи са приели, че жалбоподателят осъществява обществен превоз на пътници по маршрут “Перник – София”, като това обстоятелство е установено въз основа на обясненията на пътниците в МПС. В приложените по делото обяснения е посочено до къде се превозват пътниците-София, дори има уточнение – Руски паметник. В обясненията си и тримата пътници са посочили че не познават водача на автомобила, което е в противоречие с неговото твърдение, че се познават и пътуват заедно за работа.

Не се споделят изложените в жалбата и в съдебно заседание възражения за липсата на достатъчно доказателства за маршрута по който са превозвани пътниците, тъй като това е безспорно установено от административния орган. Неоснователни са и твърденията, че доказателствата, с които е установено извършеното нарушение не са събрани по НПК. Процесуалните правила установени в НПК са абсолютно не относими към прилагането на ПАМ.

При налагането на принудителна административна мярка по чл. 106а, ал. 1, т. 1, и ал.2, т.1 и 4 от ЗАвтП на контрол за законосъобразност от съда подлежи само наличието на предпоставките, обуславящи прилагането ѝ. Тъй като в хода на съдебната проверка се установи наличие на тези предпоставки, то заповед №РД-14-322/20.02.2014 г. на и.д.Директора на РД“АА“гр.Перник следва да бъде оставена в сила, като правилна и законосъобразна.

Във връзка с изложеното се налага изводът, че жалбата следва да се отхвърли, като неоснователна. Оплакванията в жалбата преимуществено не съответстват на фактите по делото и не намират подкрепа в приложените писмени доказателства от административния орган. При служебната проверка се установи, че административният орган е извършил оспорваното правно действие - налагането на принудителна административна мярка, в рамките на компетентността си, при спазване на административно производствените правила и при правилно прилагане на материалния закон, поради което не са налице основания за отмяната му.

С оглед изхода на делото, в тежест на жалбоподателя са и направените разноски от административния орган, представляващи юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лева, определени по чл. 8 и чл. 7, ал. 1 т. 4 от Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

По изложените съображения **Административен съд Перник,**

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ изцяло жалбата на **С.П.В.,*****, срещу заповед № РД-14-322/20.02.2014 г. на и.д.Директор на РД „АА“ гр.Перник.

ОСЪЖДА С.П.В.,***, да заплати на РД „АА“ гр.Перник сумата от 150 (сто и петдесет) лева, представляваща разноски по делото.

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок от съобщението до страните с касационна жалба пред ВАС.

СЪДИЯ: